

Handikappkväll i Farsta LEK OCH IDROTT VIKTIGT!

Konsulent Alf Nygren, eldsjälen i Svensk Handikappidrott, inbjuden av Liberala Kvinnoklubben i Farsta talade sig varm om det ämne som ligger honom så varmt om hjärtat och som han under många år med stor iver verkat för — idrott för handikappade.

— Lek och idrott har så mycket att ge — till alla. En stor grupp av människor rör sig annorlunda än det normala. De människorna måste också utöva idrott annorlunda. Men de rörelser som är speciellt utarbetade för de handikappade är till nytta också för icke rörelsehindrade.

— Är alltså ett närmande av de två grupperna till varandra möjligt? Kan de mötas i tävlingar, gemensamma matcher?

Konsulent Nygren är fast övertygad om att en sådan utveckling är sannolik. Många av de handikappades rörelser i olika idrottsgrenar kan till och med ge bättre träning än de icke handikappades.

Tidigare har man ställt sig tvivlande inför frågan om det är lämpligt med idrott för handikappade. Man har varit rädd för att nya skador skulle kunna uppstå. I dag ser man helt annorlunda på problemet. Fysisk aktivitet i form av idrottsövningar måste betecknas som en värdefull form av rehabilitering.

Konsulent Nygren visade också en film som han egenhändigt skapat.

En vacker och välgjord film som realistisk och fri från sentimentalitet klargjorde för publiken att detta är en värld vi vet för litet om! Och vi kände att om denna värld måste vi få veta mera.

Idrott för alla

Filmen lär att praktiskt taget de flesta slag av idrott kan bli tillgängliga för de handikappade, om bara nödvändiga och för ändamålet konstruerade redskap finns tillgängliga. Simning är dock sporten framför alla andra och i vilken de

alla flesta kan delta även om de p.g.a. sitt handikapp är utestängda från all annan idrott. Men simningen förutsätter den rätta temperaturen på vattnet för att inte göra mer skada än nytta. Detta är en sak för vår kommunalman att tänka på vid planeringen av badhus och simbassänger! Varje simhall borde ge de handikappade möjlighet att utöva denna för dem så viktiga kroppsträning.

Bågskytte är en populär idrott som för handikappade är speciellt tilltalande ur tävlingssynpunkt. Det är absolut inget idrottsligt hinder att vara tvingad att sitta på stol eller i rullstol och tävla mot icke rörelsehindrade i framför allt taveltskytte. En handikappad vann efter endast ett halvt års träning en tävling i bågskytte för damer. Bågskytte ger träning och styrka i händer, armar och axelparti.

Promenadslinga

Promenader och utflykter i naturen skulle vara möjliga om varje tätort hade en promenadslinga för de rörelsehämmade, där de kunde ta sig fram både med och utan hjälp av rullstol.

Basketboll i rullstol? Filmen visade ett avsnitt från en match på Stoke Mandevillesjukhuset i England mellan Sverige och England. Basketboll i rullstol är bl.a. en bra "gåträning" för dem som kan gå med käppar och kryckkäppar. Armar och överkropp tränas effektivt.

Ishockeycup för benskadade låter nästan omöjligt, men är dock sant och förekommer livligt.

Synskadade och blinda kan idrotta på olika sätt. T.ex. skidåkning, simning, löpträning, precisionsidrotten varpa, höjdhopp m.m. Man gladdes med den vackra, blonda höjdhoppande vikingen — totalt blind — varje gång han lyckades klara ett hopp med höjd ribba.

Många handikappade har vunnit tävlingar i distriktsammanhang bl.a. i bågskytte. Detta föranleder många människor att oja sig över deras prestationer och förfalla till sentimentalisering. Sådant beteende måste bannlysas! De handikappade förmår mycket mera än de flesta tror och de vill bli bedömda efter sina prestationer och inte av sentimentala skäl!

Vi har sett en film som har väckt oss, intresserat oss och gjort oss entusiastiska för handikappidrottens framgång. Fru Anna Greta Björkander ordförande i Liberala Kvinnoklubben tackade konsulent Nygren:

— som givit den ideella syn på idrotten, som väl från början var meningen, men som mer och mer försvunnit i poängjakt och tävlingshysteri. Vi har fått veta att idrotten har sitt eget ärende — kroppens och själens rehabilitering. —

Vi har också fått veta en hel del om vad som kan göras och göres bl.a. på rehabiliteringsanstalter och sjukhus, men vad görs i det vardagliga? I Farsta med omnejd t.ex.?